

Promolsyn-kirjailijatapaamiset

sarkastinen näyttämöteos

Paweł Biernacki, Krakova, 2026

Toteutettu ilman minkäänlaista institutionaalista tukea, yksinomaan tekijän omalla kustannuksella, jolle kukaan ei antanut edes penniäkään.

HENKILÖT:
KIRJOITTAJA
SISÄLTÖPROMOTOIJA
PERSONALITY KOLTS

Kohtaus 1

”Auditorium Seiping/Ivent Koordineison” -toimisto.

KIRJOITTAJA

SISÄLTÖPROMOTOIJA

KIRJOITTAJA:

Hyvää huomenta! Saanko tulla sisään?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Tervetuloa ”Promolsin-kirjailijatapaamisiin”, Seiping-auditoriossa.

KIRJOITTAJA:

Olen Ambicki. Halusin ilmoittaa... tai siis ehdottaa... Tai oikeastaan halusin kysyä?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Älkää puhuko niin paljon. Käynnistän nyt kirjailijaprofilointijärjestelmämme. Istukaa paikallenne ja rentoutukaa. Teitä profiiloidaan nyt, herra Ambicki.

KIRJOITTAJA:

Miksi?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Älkää sanoko mitään. Ilmaiskaa vain tunteitanne.

KIRJOITTAJA:

Ilmaista, mutta en puhua?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Ei sanaakaan! Ja ottakaa neutraali ilme kasvoillenne. Rauhallinen, ymmärtäväinen. Reagoikaa. Te työskentelette ilmeillä. Aloitetaan.

(lukee paperista)

Ymmärtäväinen katse?

Mietiskelevä ilme?

Syvällinen ihastus?

Yhteenvedetyt kulmakarvat?

Ymmärtäväinen nyökkäys.

Uskomaton päänpyöräytys

Pään pudistaminen kyyneleet silmissä

Syvä huokaus

Syvä huokaus sydämen syövereistä.

Kädellä hädin tuskin hillitty huudahdus

Pään tarttuminen

(kirjoittajalle)

Mitä te teette, herra Ambicki? Vastatkaa!

KIRJOITTAJA:

Tehän kielsitte minua puhumasta. Yritin ilmaista vastaukseni ilman sanoja.

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Nyt pyydän teitä ilmaisemaan sen sanoin. Miksi sivuutate profailointijärjestelmästäme lähetetyt signaalit, herra Ambicki? Luinko oikein ”pullistuneet silmät ja äärimmäisen hämmästynyt ilme”?

KIRJOITTAJA:

En sivuuta mitään. Te vain luette jotain paperista, vaikka uhkasitte profiloida minut...

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Te ette reagoi lainkaan! Te selvästikin tarvitsette palautusta, korjausta ja korjausta!

KIRJOITTAJA:

Onko tuo englantia? En oikein ymmärrä teitä, herra...

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Kontent Promotor. Hauska tavata. Tarkkaan ottaen tämä ei ehkä ole englantia. Mutta se kuulostaa siltä. Toimimme vaikutelmien tasolla. Meille tärkeintä on luonnollinen ja pakottamaton havainto. Juuri sitä varten nämä ärsykkeet ovat, jotta se saadaan aikaan.

KIRJOITTAJA:

Anteeksi, oliko se, mitä luitte paperilapulta, niitä ärsykejä, herra Kontent?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Älkää viitsikö. En lue mistään paperista.

KIRJOITTAJA:

Mutta minähän näen, että luette. Aluksi luulin, että opettelette teatteriroolia, herra Kontent.

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

No tiedättehan, herra Ambicki... Mikä teatteri? Me toimimme täällä aivan eri tasolla. Teatteri sopii jollekin kunnianhimoiselle. Sellainen pukeutuu lainattuun pukuun, lainaa vaimolleen tekokoruja ja kyllästyy kahden tunnin ajan teeskennellen ymmärtävänsä jotain siitä, mitä lavalla esitetään. Vain osoittaakseen, kuinka rikas ja samalla sivistynyt ja herkkä hän on... Herra, teatteri ei ole samaa sarjaa! Me täytämme täällä todella hienostuneiden ihmisten tarpeet! Niiden, jotka janoavat korkeampien tunteiden tyydyttämistä! Asiakkaamme uskovat todella olevansa sivistyneitä!

KIRJOITTAJA:

Uskovatko he todella olevansa sivistyneitä? Mihin he sitten tarvitsevat näitä ärsykejä? Tunsin kerran yhden sivistyneen ihmisen. Hänellä on niin raskas elämä, koska kukaan ei pelkää häntä. Mutta hän ei maininnut minulle mitään siitä, että tarvitsisi mitään ärsykejä! Hän sanoi aina, ettei tarvitse mitään.

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

En sanonut, että asiakkaamme ovat todella sivistyneitä. Todella sivistyneistä ihmisistä ei ole mitään hyötyä, ainakaan meidän alallamme. Sellaiselle riittää mikä tahansa, koska hänellä ei ole mitään erityistarpeita. Moni on päätenyt asumaan tynnyrissä, herra Ambicki! Mutta verrattuna teatterin yleisöön, meidän asiakkaamme ovat aivan eri maata! Minä selitän sen teille. Tiedättekö, herra Ambicki, mitä tavallinen katsoja pelkää eniten? Sellainen, joka menee sinne, jotta hänet nähtäisiin? Hän pelkää väliaikaa, herra!

KIRJOITTAJA:

Jos hän menee sinne ja kestää häidin tuskin kaksi tuntia, koska asia ei kiinnosta häntä lainkaan, miksi hänen pitäisi pelätä väliaikaa? Silloinhan hän voi lähteä pois eikä hänen tarvitse teeskennellä mitään. Ettekö te hieman yleistä minua liikaa?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Selitän teille heti. Väliajalla lavalla ei tapahdu mitään. Katsojan ei tarvitse teeskennellä olevansa liikuttunut, sillä kuka nyt liikuttuisi pelkästä esiripusta. Se voi olla maailman kaunein esirippu, taideteos esirippujen joukossa, mutta hän ihastelee sitä vasta, kun joku sanoo hänelle, että hänen pitäisi. Joten hän lähtee pois ja piiloutuu, herra Ambicki! Hän vain juonii. Hän ei malta odottaa väliajan loppua ja ajattelee vain yhtä asiaa: ettei toinen hänen kaltaisensa pääse hänen kimppuunsa.

KIRJOITTAJA:

Tiedättekö varmaan miksi, herra Kontent?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Siksi, että he tuntevat velvollisuudekseen keskustella juuri näkemästään näytelmästä. He ehkä katsovat toisiaan ja molemmat ajattelevat: ”Mitä me oikeastaan teemme täällä? Aika kuluu, elämä kuluu, ihminen menisi juomaan vodkaa, syömään silliä. Kaupungissa on niin paljon hienoja naisia, joille riittää, että lupaa jotain, ja jo pääsee asiaan! Niin paljon nuoria, jotka vain odottavat, että heidät turmellaan! Niin paljon hämäräliiketoimia voisi tehdä tuona aikana!” He molemmat ajattelevat näin, ja ette usko, herra Ambicki, mikä on ensimmäinen kysymys, jonka toinen heistä esittää toiselle.

KIRJOITTAJA:

Sanokaa jo, herra Kontent, tai sieluni lähtee ulos!

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Ensimmäinen kysymys, joka esitetään, herra Ambicki, on: ”Mitä mieltä arvoisa herra on tästä näytelmästä?”. No, vastatkaa sitten tuohon kysymykseen. Vaivautukaa. Teeskennelkää, että näytelmä on äärimmäisen kiehtova! Että olette aina unelmoinut näkeväanne sen juuri tässä teatterissa... Mutta ihminen, herra Ambicki, on pohjimmiltaan kostonhimoinen olento, eli ihmiskielellä sanottuna melkoinen sika. Sillä heti kun vastaaja on puristanut suustaan muutaman lauseen, joihin kumpikaan ei usko, hän kostaa heti kysymyksellä: ”Mitä mieltä olette kirjailijasta?”.

KIRJOITTAJA:

Voi kirjailijaa!

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

En minä häntä sääli. Hän pyysi sitä itse. Sen sijaan, että olisi ryhtynyt rehelliseen työhön, hän halusi ryhtyä kirjailijaksi. No, mutta kysymys esitetään. Molemmat herrat katsovat toisiaan silmiin ja ajattelevat: ”Voi, jospa voisin sanoa, huutaa ääneen, mitä mieltä olen kirjailijasta!”. Molemmat ajattelevat hänestä täsmälleen samaa, mutta eivät voi sanoa sitä ääneen, koska se ei sovi. Joten toinen pohtii toisen mielessä kirjailijan aikomuksia. Etsii hänen motiivejaan. Ja kirjailijan motiivi on, herra Ambicki, aina sama! Ansaita muutama penni, pilkata jotain tekosävellystä ja vielä uskotella teatterinjohtajalle, että kyseessä on äärimmäisen syvällinen, suorastaan filosofinen teos! Että teatterinjohtaja tekee tällä loistavaa bisnestä, ja kirjailijaa pitäisi suorastaan suudella käsiin siitä, että hän jakaa syvästi liikuttavaa teostaan vasemmalle ja oikealle melkein ilmaiseksi.

KIRJOITTAJA:

Miksi ihmettelet, herra Kontent? Jostakinhan on elettävä! Arvaan jo... Auttavatko kaikki ne kannustuksesi tällaisia ihmisiä jaksamaan väliajan loppuun asti?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Ei suinkaan, herra Ambicki! Me työskentelemme niiden puolesta, jotka todella uskovat, että heillä on jotain sanottavaa! Tämä on älymystöä, herra! Kysyt joltakulta, mitä mieltä hän on jostakin näytelmästä, ja hän on valmis puhumaan teille tunnin! Te toistelette mielessänne: ”Suu kiinni, mies! Ketä se kiinnostaa!”, tai katsotte lattiaan ja toistelette mielessänne: ”Kunpa en vain lyöisi häntä naamaan! Kunpa en vain lyöisi häntä naamaan!”. Siitä lähtien, kun olette kysynyt häneltä, mitä hän jostakin ajattelee, olette välttäneet häntä mahdollisimman huolellisesti. Ei suinkaan. Ennemmin tai myöhemmin hän huomaa teidät kävelyllä ja tulee täydentämään puoli vuotta sitten esittämänsä lausuntoa, jotta ymmärtäisitte tarkalleen, mitä hän sillä tarkoitti...

KIRJOITTAJA:

Onko tämä teidän asiakaskuntanne? Myönnän, herra Kontent, että minulla itselläni on aikomus ryhtyä kirjailijaksi, ja oikeastaan uskalsin vaivata teitä vain tässä tarkoituksessa, jotta suostuisitte auttamaan minua kirjailijatapaamisen järjestämisessä.

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Aiotteko ryhtyä kirjailijaksi? Herra Ambicki! Meillä se ei toimi niin. Me täällä profiloimme ja rekrytoimme halukkaita toimimaan yleisönä! Kun näin teidät, olisin voinut vannoa, että olette halukas yleisöksi, sillä näytätte aivan normaalilta ja jopa, voisi sanoa, melko älykkäältä.

KIRJOITTAJA:

Kiitän teitä lämpimästi, herra Kontent! Hetkinen, tarkoitatteko, että en näytä kirjailijalta?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Ehdottomasti ei! Olen ollut pitkään tällä alalla ja tunnistan kirjailijan ensi silmäyksellä! Te aliarvioitte itseänne, kun luulette näyttävänne kirjailijalta. Olkaa hyvä ja kiinnittäkää huomiota siihen, että ilmaisu ”Sinä, näytelmäkirjailija!” pidetään niin loukkaavana, että jopa kaikkein turmeltunein ihminen epäröi kutsua toista ihmistä sillä nimellä. Teistä, herra Ambicki, näkee heti, ettette ole kirjailija! Näytätte lukeneelta ja sympaattiselta ihmiseltä. Jos ette häpeä ryhtyä kirjailijaksi, me tietysti mielellämme järjestämme teille kirjailijatapaamisen. Me helpotamme teille kaikkea. Tarjoamme kattavaa palvelua.

KIRJAILIJA:

Juuri tähän toivoin, herra Kontent! Ajattelin, että on parempi uskoa kirjailijanurani kehittäminen ammattilaisten käsiin. Myönnän, että minulla on jo ensimmäiset yritykset takanani ja olen jopa melko tunnettu lähimmässä ympäristössäni. Jopa lähin perheeni, herra Kontent, on tietoinen intohimostani tähän suuntaan, sillä en salaa, että minulla on tapana jakaa heille ajoittain joitakin ensimmäisiä tuloksia...

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Miten ironisia ilmaisuja teillä onkaan... ”Kirjailijan ura”. Hyvä. Minun täytyy muistaa tämä. Herra Ambicki! Nykyään edes vähänkin itsensä kunnioittava vankila ei ota kirjailijoita vangeikseen. Teoriassa niillä on sellainen velvollisuus, mutta käytännössä ne vetoavat sisäisiin sääntöihin ja tarpeeseen suojella vakituista asiakaskuntaansa turmeltumiselta. No, mutta meidän Studio on yksityinen yritys. Asiakas on kuningas, kuten tiedetään. Järjestämme teille kirjailijatapaamisen, jopa kokonaisen kirjailijatapaamissarjan. Mutta minun on varoitettava teitä, herra Ambicki.

KIRJAILIJA:

Varoittaa? Minusta alku näyttää varsin lupaavalta...

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Siltä se aina näyttää. Voitte tietysti toimia kuten parhaaksi katsotte. Älkää luulko, että sanon tämän vain studion etujen vuoksi, jotta saisin teidät käyttämään palveluitamme useammin. Mutta uskokaa minua, kyse ei ole siitä. On parempi maksaa ammattimaisesti valmistellusta yleisöstä kuin katkaista kaikki siteet lähimpään perheeseen. Mietipä, onko todella järkevää lukea heille tekstejäsi ääneen tai esimerkiksi soittaa heille ja kertoa luovista hankkeistasi... Sillä, kuten arvaan, he eivät varmaankaan tule käymään luonasi?

KIRJOITTAJA:

No, voidaan sanoa, että yhä harvemmin. Itse asiassa ei koskaan. Periaatteessa minä käyn heidän luonaan. Enkä jätä mainitsematta joitakin luovia suunnitelmiani. Mutta he arvostavat sitä suuresti. He eivät osoita minua sormella sen takia. No, ehkä he osoittavatkin, mutta kannustavat voimakkaasti jatkamaan yrityksiä. He sanovat, että jonain päivänä se lopulta onnistuu. He osoittavat minulle tukea, voisi sanoa.

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Mitä mieltä olette, herra Ambicki? Kehotan teitä käyttämään kollegani palveluja. Hänen toimistonsa on vieressä. ”Luovan persoonallisuuden kehittäminen”. Hän auttaa teitä kehittämään sitä.

KIRJOITTAJA:

Itse asiassa, miksi ei. Mielelläni. Jos teidän mielestänne se auttaa. Entä sen jälkeen?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Sen jälkeen palaatte luokseni, eli tähän toimistoon, mutta oikeastaan ette minun luokseni. Silloin toimin tapahtumakoordinaattorina. Koska hoidan molempia tehtäviä. Helpottamiseksi annan teille heti luettelon asiakirjoista, joita tarvitaan kirjailijatapaamisen järjestämiseen.

KIRJAILIJA:

Kiitän teitä lämpimästi, herra Iwent. Siis herra Kontent. Entä nämä asiakirjat?

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Pikkujuttu. Tuokaa mukaan seuraavat:

- todistus ylisuuresta egosta
- todistus luovan persoonallisuuden olemassaolosta
- vahvistus omasta yliverlaisuudesta
- valitukset jatkuvasta häirinnästä hänen teoksillaan

Me hoidamme loput. No, onnea matkaan, herra Ambicki!

KIRJOITTAJA:

Kiitos paljon, herra Kontent! Tuon sen tietysti. Nähdään!

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Tarkkaan ottaen emme enää näe toisiamme, herra Ambicki. Mainitut asiakirjat ovat Iwent Koordinaattorin vaatimat. Toisin sanoen minun, mutta täysin eri roolissa, joten ymmärrätte varmaan...

KIRJOITTAJA:

Tietenkin! Kiitos, herra Kontent!

Kohtaus 2

”Luovan persoonallisuuden kehittäminen” -toimisto.

KIRJOITTAJA

PERSONALITY KOLTS

KIRJOITTAJA:

Hyvää huomenta! Olen Ambicki. Etsin osastoa ”Luovan persoonallisuuden kehittäminen”.

PERSONALITY KOLTS:

Tervetuloa ”Krijeitiv Personality Seiping” -osastolle.

KIRJOITTAJA:

Anteeksi, taisin mennä väärään huoneeseen.

PERSONALITY KOLTS:

Istukaa, herra Ambicki. Täällä se on. Käytän aina tätä virallista nimeä. Se kuulostaa vaikuttavammalta. Olen Personality Kolts. On suuri ilo tavata teidät.

KIRJOITTAJA:

Minullekin, rouva Personality. Tulin asialle, joka koskee herra Kontentin asiakirjoja. Siis herra Iwentia. Hän puhui jostain luovan persoonallisuudesta.

PERSONALITY KOLTS:

Tietenkin. Me myönnämme täällä sekä todistuksen luovan persoonallisuuden olemassaolosta että vahvistuksen omasta ylivoimaisuudesta. Tietenkin selvitämme ensin tosiseikat. Tarvittaessa tarjoamme ammattimaista apua niiden muokkaamisessa. Aloitamme sarjalla kyselylomakkeita, joiden avulla voimme selvittää nykytilanteen.

KIRJOITTAJA:

Herra Kontent on jo ystävällisesti laatinut minulle profiilin.

PERSONALITY KOLTS:

Se on aivan eri asia. Rentoutukaa ja vastatkaa kysymyksiin. Jokainen kysely on optimoitu. Esitän kaikki kysymykset kerralla, ja te vastaatte lopuksi. Aloitan. Oletteko syvästi vakuuttunut siitä, että olette aliarvostettu nero, että teillä on ainutlaatuisia kykyjä, että kaikki on kääntynyt teitä vastaan, että olette löytänyt tai tulette tulevaisuudessa väistämättä löytämään joitakin ennenkuulumattomia salaisuuksia, joilla on ratkaiseva merkitys ihmiskunnan selviytymiselle? Että teidän moraalisena velvollisuutenanne on tehdä kaikkensa, jotta teidät kuultaisiin, ja että jos ette tee niin, ihmiskuntaa kohtaa pian katastrofi?

KIRJOITTAJA:

Itse asiassa... ei. Halusin vain...

PERSONALITY KOLTS:

Rentoutukaa. Siirryn seuraavaan kysymykseen. Oletteko syvästi onneton ja täynnä katkeruutta siitä, että maailma ilkeästi sivuuttaa teidät ja kieltäytyy tahallaan käyttämästä kaikkia resurssejaan ihmiskunnan tutustuttamiseksi teihin ja teoksenne? Oletteko vakuuttunut siitä, että teitä vaietaan kyynisen salaliiton seurauksena, jota kulissien takana olevat voimat ovat juonineet? Että tämä on tarkoituksellista vaijantamista, jonka tarkoituksena on estää teitä paljastamasta kaikkia kulissien takana olevien voimien petollisuuksia, jotka vain te olette teräväkatseisuutenne ansiosta havainneet? Tunnetteko kostonhimoista tyydytystä ajatuksesta, että kaikki joutuvat myöntämään erehtyneensä, etteivät he olleet kypsiä arvostamaan teidän ikimuistoista tuotantoanne? Oletteko vilpittömästi vakuuttunut älyllisestä ylivoimastanne koko muuhun ihmiskuntaan nähden?

KIRJOITTAJA:

No... ei se nyt niin ole. Vaikka tuo kostonhimoinen tyytyväisyys...

PERSONALITY KOLTS:

Rentoutukaa. Siirryn seuraavaan kyselyyn. Ettekö kaipaa hetkeä, jolloin liikuttunut yleisö, joka on syvästi kosketettu teoksistanne, hiljenee ja nousee sitten spontaanisti seisomaan palkitakseen teidät kyynelsilmin raikuvilla suosionosoituksilla? Ettekö ajattele, että väistämättä koittaa hetki, jolloin ihmiskunta ilmaisee kauhuaan siitä, että se on saattanut sivuuttaa teoksenne? Ettekö kuvittele mielihyvin kohtausta, jossa kaikki ne, jotka ovat saavuttaneet jonkinlaista menestystä, tulleet tunnetuiksi ja suosituiksi, astuvat hämmästyneen yleisön eteen lukemaan paperilapulta syvällistä teostanne? Ettekö haaveile hetkestä, jolloin heidän äänensä murtuu, kyneleet nousevat silmiin, paperi rypistyy tai putoaa heidän vapisevista käsistään, eikä syvä häpeä anna heidän lausua enää sanaakaan? Ettekö haluaisi nähdä, kuinka he kohtaavat teidät, välttelevät katseenne ja eivät löydä sanoja ilmaistakseen katumustaan? Katumusta ja syvää katkeruutta siitä, että he uskalsivat ottaa teille kuuluvan paikan?

KIRJOITTAJA:

Ei, mutta... se on tietysti hienoa, mitä sanotte, rouva Personality.

PERSONALITY KOLTS:

Rentoutukaa. Esitän teille kohtauksen, ja analysoimme reaktioitanne. Teidän teostenne esittely on käynnissä. Nuori neito irrottautuu epätoivoisten vanhempiensa syleilystä juostaakseen valkoisten kukkien kimppu kädessään teidän luoksenne julistaakseen teille ihailunsa sekä ikuista rakkauttaan. Hänen kohtalonsa on tulla teidän vaimoksenne, sillä kukaan ei pysty ymmärtämään ja arvostamaan teidän nerouttanne niin kuin juuri hän. Lopuksi hän kosii Herraa, yleisö taputtaa, vanhemmat tappelevat keskenään...

KIRJOITTAJA:

Älkää pakottako minua rentoutumaan! Minun on sanottava jotain! Tämä on täyttä hölynpölyä! Naiset haluavat nykyään itse tehdä uraa ja kehittyä ammatillisesti, mistä te itse, rouva Personality, olette todiste. Mistä löydätte naisen, joka haluaa uhrata itsensä jonkin neron vuoksi? En minä ole mikään nero! Sellaista neroa lähetetään muuten ensimmäisenä hakemaan makkaroita ja munia tai mitä lie, ja sen jälkeen hänen täytyy vielä tiskata astiat, ellei heillä sitten ole astianpesukonetta. Ja miksi vanhempien pitäisi riidellä keskenään? Voitteko antaa minulle yhden järkevän syyn? He voivat varoittaa tyttärtään, että kun hän menettää neitsyytensä, hänen ei kannata enää luottaa heihin! Mutta riidellä keskenään? Ihmisten edessä?

PERSONALITY KOLTS:

Herra Ambicki! Vielä on yksi kysely jäljellä, lopullinen tulos ei ole vielä selvä, mutta sillä on mielestäni ratkaiseva merkitys. Rentoutukaa nyt todella, ja siirrymme viimeiseen kyselyyn. Kun luette tai kuulette jonkin toisen tekijän teosta, tunnetteko vilpittömän vakaumuksen, että tekisitte sen paremmin? Kun kommentoitte toisten saavutuksia, tunnetteko moraalisen velvollisuuden haukkua heitä epätsekkäästi? Tunnetteko luonnollista halveksuntaa kaikkia muita luoja kohtaan, riippumatta siitä, kommentoitteko itse ideaa, konseptin yleistä hahmotelmaa, toteutuksen laatua vai yleistä vaikutelmaa, jonka heidän ponnistelujensa tulos teihin on tehnyt? Tunnetteko velvollisuutta mustamaalata jokaisen luoja lahjakkuutta sekä halveksia aloittelevia luoja, etenkin teitä nuorempia?

KIRJOITTAJA:

En tunne! En todellakaan tunne, rouva Personality! Toinen asia miellyttää minua, toinen ei! En minä voi tuntea kaikkea! Nuorikin luoja tekee joskus jotain hienoa. Mitä väliä sillä on, että hän on nuori! Mitä väliä sillä ylipäätään on, kuka luoja on!? Vaikka tuntisinkin hänen alansa ja huomaisin joitakin puutteita, en voi haukkua häntä! Hänellä on vielä aikaa, hän voi oppia paljon! Miksi leikkaisi hänen siipiään? Hoitaakseen omia kompleksejaan? Minullakin on komplekseja, kyllä, mutta ne ovat vähäisiä. Menen mieluummin syömään silliä kuin hoitamaan omia kompleksejani!

PERSONALITY KOLTS:

Herra Ambicki... Monitekijäisen analyysimme tulos ei ole myönteinen. Teillä ei ole vähimmässäkään määrin luovan henkilön persoonallisuutta. Teillä ei myöskään ilmene välttämätöntä ylivoimaisuuden tunnetta! Se ei ole vielä pahinta, sillä meidän tehtävämme on juuri herättää asiakkaissa tämä missiotunne, usko omaan nerouteen, katkeruus maailmaa kohtaan ja niin edelleen. Ymmärrätte varmaan itsekin, että tässä tilanteessa en voi antaa teille näitä asiakirjoja heti. Valitettavasti en voi myöskään tarjota teille palveluitamme. Ammatillinen etiikka velvoittaa minua sanomaan teille rehellisesti, että se olisi rahan tuhlausta.

KIRJOITTAJA:

Mutta miksi, rouva Personality? Olen melko älykäs, ehkä en aivan neron tasolla, mutta en ole myöskään mikään täydellinen idiootti! Mitä voin sille, etten ole täynnä katkeruutta? Ajattelen joskus, että noilla suosituilla on varmasti jonkinlaisia suhteita, mutta kuuntelen tai luen mielelläni sitä ja tätä, vaikka hän onkin suosittu. Se neitsytkin oli kiva juttu. Pidän neitsyistä kovasti, mutta kuten te itsekin huomaatte – olen jo siinä iässä, että minulle annetaan paikkaa raitiovaunussa... Ainoa, mitä minulle on jäljellä, on vaihtaa pari sanaa neitsyen kanssa, jos uskallan. Naurattaa häntä, jos se onnistuu. En edes vedä vatsaa sisään enää!

PERSONALITY KOLTS:

Kirjoitan teille tuloksen ja suosituksemme. Älkää olko pettyneet itseenne. Sellaista sattuu, mutta se ei ole teidän syytänne, herra Ambicki.

Kohtaus 3

”Auditorium Seiping/Ivent Koordyneison” -toimisto.

KIRJOITTAJA

SISÄLTÖPROMOTOIJA

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

No, miten menee, herra Ambicki? Miten sujui? Onko teillä asiakirjat?

KIRJOITTAJA:

Minulla ei ole asiakirjoja, herra Kontent. Minulla on tulos ja suositus.

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Nyt minä olen Ivent-Koordinaattori.

KIRJOITTAJA:

Niinkö? Mistä te tiedätte, mikä nimeni on? En muuten puhunut teille, herra Ivent. Tulin hyvästelemään herra Kontentin.

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Mitä te häneltä haluatte? Minä välitän hänelle...

KIRJOITTAJA:

Älkää pelleilkö, herra Ivent. Minulle on diagnosoitu, että kärsin liian vähäisestä egosta ja että se on hoidon arvoinen. Tiedätkö, millaiset jonot erikoislääkäreille on tällä hetkellä? Sitä paitsi se on kuulemma meillä hyvin harvinainen sairaus. Se vaatii pitkää aikaa, jonka aikana potilaalle on syötettävä ajatusta, että hän on poikkeuksellisen lahjakas. Että vain hän yksin voi pelastaa maailman. Eikä edes tämä hoito takaa menestystä.

SISÄLTÖPROMOTOIJA:

Mitä sanotte? Olen todella pahoillani kuullessani tämän. Mitä aiotte tehdä tässä tilanteessa, herra Ambicki? Onko tämä ylipäättään parannettavissa? Olen kuullut, että jos joku kärsii ylimitoitettun egon puutteesta, meillä voidaan korkeintaan lievittää oireita. Ilmeisesti sopivia hoitoja on olemassa, mutta ulkomailla, ja ne tietysti maksavat sen mukaisesti. Taistelkaa, herra Ambicki! Älkää antako periksi!

KIRJOITTAJA:

Kiitos teille tuesta. Herra Ivent. En ole edes masentunut, kuten näette. En tunne mitään katkeruutta, en mitään kutsumuksen tunnetta. En yksinkertaisesti mitään. Olette oikeassa, etten voi olla kirjailija. Menen nyt vain syömään silliä. Täältä läheltä teitä löytyy hyvää silliä. Näkemiin, herra Ivent!